

IZVIRNIK

ZSV 197/2017-2453 - 8

AVK

JAVNA AGENCIJA REPUBLIKE SLOVENIJE ZA VARSTVO KONKURENCE

Prejeto	11-01-2019	rešba:	
Sig. znak.	Številka zadeve.	11-01-2019-21 PREKRŠKOV SPIS	
12	3063-5/2016-21		

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Okrajno sodišče v Ljubljani je po okrajnem sodniku Tomažu Laporniku,

v zadevi o prekršku zoper pravno osebo: **POZAVAROVALNICA SAVA, d.d.**, s sedežem Dunajska cesta 56, 1000 Ljubljana,

zaradi prekrška po 1. alineji prvega odstavka 74. člena Zakona o preprečevanju omejevanja konkurence (ZPOmK-1),

in zoper odgovorno osebo: [redacted] rojen [redacted] s stalnim prebivališčem [redacted],

zaradi prekrška po drugem odstavku 74. člena ZPOmK-1 v zvezi s 1. alinejo prvega odstavka 74. člena ZPOmK-1,

ki ju oba zagovarjajo odvetniki odvetniške družbe Odvetniki Šelih & partnerji, o.p., d.o.o. iz Ljubljane,

o zahtevi za sodno varstvo vlagateljev zagovornikov pravne osebe Pozavarovalnica Sava, d.d. in odgovorne osebe [redacted] z dne 26. 1. 2017,

zoper odločbo o prekršku prekrškovnega organa JAVNA AGENCIJA REPUBLIKE SLOVENIJE ZA VARSTVO KONKURENCE z dne 16. 1. 2017, številka 3063-5/2016-17, Odl. 1/2016

7. januarja 2019

RAZSODILO:

- I. Zahteva za sodno varstvo vlagateljev zagovornikov pravne osebe: POZAVAROVALNICA SAVA, d.d. in odgovorne osebe: [REDACTED] se zavrne kot neutemeljena.
- II. Pravna oseba POZAVAROVALNICA SAVA, d.d. je dolžna plačati stroške postopka z zahtevo za sodno varstvo, in sicer sodno takso po tarifni številki 8212 Zakona o sodnih taksah (ZST-1) v znesku 3.000,00 eurov (tritisoč EUR 00/100), v roku treh mesecev po pravnomočnosti odločbe o prekršku, sicer se prisilno izterja.
- III. Odgovorna oseba [REDACTED] je dolžan plačati stroške postopka z zahtevo za sodno varstvo, in sicer sodno takso po tarifni številki 8212 Zakona o sodnih taksah (ZST-1) v znesku 500,00 eurov (petsto EUR 00/100), v roku treh mesecev po pravnomočnosti odločbe o prekršku, sicer se prisilno izterja.

OBRAZLOŽITEV:

1. Prekrškovni organ je z izpodbijano odločbo o prekršku pravno osebo Pozavarovalnica Sava, d.d. (s skrajšano firmo: Sava Re, d.d.) spoznal za odgovorno storitve prekrška po 1. alineji prvega odstavka 74. člena ZPOmK-1 in ji izrekel globo 30.000,00 EUR. Odgovorno osebo pravne osebe [REDACTED] pa je spoznal za odgovornega storitve prekrška po drugem odstavku 74. člena ZPOmK-1 v zvezi s 1. alinejo prvega odstavka 74. člena ZPOmK-1 in mu izrekel globo 5.000 EUR. Pravni osebi in odgovorni osebi je naložil plačilo stroškov postopka v obliki sodne takse.
2. Zoper odločbo o prekršku so v zakonskem roku zagovorniki pravne osebe in odgovorne osebe vložili zahtevo za sodno varstvo iz razlogov, ker je bila z odločbo prekršena materialna določba ZP-1 ter zaradi izrečenih sankcij. Navaja, da Agencija v odločbi z dne 16.1.2017 ugotavlja, da sta vlagatelja kršila 1. odstavek 43. člena ZPOmK-1, s tem ko je vlagateljica priglasitev koncentracije podjetij Pozavarovalnica Sava, d.d. in Moja naložba pokojninska družba d.d., Ulica Vita Kraigherja 5, 2000 Maribor, vložila dne 11.11.2015, 20 dni po poteku 30-dnevnega roka, kot ga določa omenjena določba ZPOmK-1. S tem naj bi vlagateljica storila prekršek po 1. alineji prvega odstavka 74. člena ZPOmK-1, vlagatelj pa naj bi bil po mnenju Agencije kot [REDACTED] in [REDACTED] Pozavarovalnice Sava, d.d. odgovoren za prekršek po drugem odstavku 74. člena ZPOmK-1. Vlagatelja ne nasprotujeta ugotovitvi Agencije, da je bila predmetna koncentracija priglašena prepozno, vendar pa menita, da Agencija v postopku odločanja ni pravilno upoštevala vseh okoliščin, v katerih je do zamude

prišlo, in je posledično vlagateljema izrekla sankcijo v nasprotju z določbami ZP-1. Kot sta vlagatelja že pojasnila v svoji Izjavi o dejstvih oziroma okoliščinah prekrška z dne 12.7.2016, je bila veljavnost Pogodbe o prodaji in nakupu delnic v družbi Moja naložba pokojninska družba d.d., ki predstavlja temelj za prigrasitev predmetne koncentracije, pogojena s popolno, dokončno in kumulativno izpolnitvijo vseh odložnih pogojev, kot jih opredeljuje predmetna pogodba. Glede na to, da je bila izvedba pogodbe odvisna od določenih negotovih dejstev, ki se v času izteka roka za prigrasitev še niso uresničila, sta vlagatelja menila, da rok, ki je določen v prvem odstavku 43. člena ZPOmK-1, prične teči z izpolnitvijo odložnih pogojev po Pogodbi o prodaji in nakupu delnic v družbi Moja naložba pokojninska družba d.d.. Glede na to, da je prevzeto podjetje Moja naložba pokojninska družba d.d., pokojninska družba, je obstajal dvom tudi o tem, ali je predmetna koncentracija sploh podrejena določbam ZPOmK-1. Podrejenost predmetne koncentracije določbam ZPOmK-1 je namreč odvisna od tega, kaj se šteje za letni promet prevzetega podjetja (tj. Družbe Moja naložba pokojninska družba d.d.) - če letni promet prevzetega podjetja štejemo po posebnih pravilih, ki veljajo za zavarovalnice, predmetna koncentracija ni podrejena določbam ZPOmK-1 zaradi nedoseganja ekonomskih pragov, če letni promet prevzetega podjetja štejemo po splošnih pravilih, pa so ekonomski pragovi za prigrasitev preseženi. Da je v konkretnem primeru šlo za določeno mero nejasnosti, potrjuje tudi sama Agencija v odločbi, ko navaja, da je kot olajševalno okoliščino upoštevala, „da gre za specifično situacijo glede upoštevanja prihodkov ciljnega podjetja Moja naložba, to je izpolnjevanje ekonomskega praga za prigrasitev koncentracije, saj je potrebno ločiti dejavnost prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja (kjer se prihodki upoštevajo skladno s 13. točko 3. člena ZPOmK-1) in dejavnost izplačevanja dodatnih pokojninskih rent (le-ta sodi med zavarovalno dejavnost, kjer se prihodki upoštevajo skladno s 14. točko 3. člena ZPOmK-1)“. Glede na navedene nejasnosti sta vlagatelja pred prigrasitvijo opravila številne poizvedbe. Gospa [redacted] iz pravne službe vlagateljice je opravila tudi telefonski razgovor z uslužbenko Agencije, gospo [redacted] ki ji je pojasnila, naj vlagatelja ne priglášata koncentracije, če nista prepričana, ali jo je sploh potrebno prigrasiti. Vlagatelja sta tako zaradi zgoraj navedene interpretacije o teku roka iz prvega odstavka 43. člena ZPOmK-1 zmotno menila, da imata za izvedbo vseh potrebnih poizvedb na voljo dovolj časa, in sta želela pridobiti ustrezna pojasnila, da koncentracije ne bi priglášala po nepotrebnem. Koncentracijo je vlagateljica posledično prigrasila dne 11.11.2015, šele na sestanku, ki je na Agenciji potekal 23.11.2015 v zvezi z zahtevo Agencije za dopolnitev prigrasitve koncentracije, pa je vlagateljica izvedela, da Agencija meni, da je rok iz prvega odstavka 43. člena ZPOmK-1 vezan na podpis pogodbe, ne pa na izpolnitev odložnih pogojev. Kot to v odločbi ugotavlja tudi sama Agencija, je vlagateljica koncentracijo sicer vsebinsko ustrezno prigrasila in pri tem polno sodelovala z Agencijo ter ji na njeno zahtevo posredovala vse zahtevane podatke. Agencija je z odločbo št. 3061-

23/2015-15 z dne 29.12.2015 odločila, da koncentraciji ne nasprotuje in da je ta skladna s pravili konkurence. Agencija nadalje sama ugotavlja, da koncentracija ni imela škodljivih učinkov in je bila priglašena, še preden je bila kršitev sploh zaznana, prekršek pa ni bil storjen z namenom zaobiti kontrolo oziroma presojo koncentracije zaradi morebitnih škodljivih učinkov predmetne koncentracije na konkurenco. Razloge za zamudo pri priglasitvi koncentracije in druge okoliščine v zvezi s priglasitvijo sta vlagatelja Agenciji podrobneje pojasnila že v Izjavi o dejstvih oziroma okoliščinah prekrška z dne 12.7.2016, ki jo vlagatelja prilagata in se na najo v celoti sklicujeta. V predmetni izjavi sta Agenciji tudi predlagala, da v kolikor bi slednja presodila, da dejanje predstavlja prekršek, za katerega sta vlagatelja odgovorna, dejanje presoja kot prekršek neznatnega pomena skladno s 6.a členom ZP-1 in vlagatelja zgolj opozori skladno z določbami 1. odstavka 53. člena Zakona o prekrških. Ravnanje, ki ga je v tem postopku presojala Agencija, je bilo namreč storjeno v okoliščinah, ki ga delajo posebno lahkega, in pri njem ni in tudi ne bo nastala nobena škodljiva posledica. Agencija je ne glede na navedeno presodila, da prekrška ni mogoče opredeliti kot prekršek neznatnega pomena po 6.a členu ZP-1. Po mnenju Agencije namreč nista izpolnjena pogoja, ki ju ZP-1 navaja pri opredelitvi prekrška neznatnega pomena, in sicer (i) obstoj okoliščin, ki ga delajo posebno lahkega, ter (ii) odsotnost oziroma neznatnost škodljivih posledic. Vlagatelja menita, da je v tem delu obrazložitev pomanjkljiva in napačna. Agencija namreč zaključuje, da v konkretnem primeru ne obstajajo okoliščine, ki delajo prekršek posebno lahek, medtem ko na drugem mestu v odločbi (točki 23 in 24) sama priznava, da obstajajo določene olajševalne okoliščine in jih tudi upošteva pri odmeri globe. Vendar bi morala Agencija te okoliščine (nizka stopnja odgovornosti, dvom o porebnosti priglasitve pred zaznavo prekrška, polno sodelovanje z Agencijo, nekaznovanost vlagateljev), katerih obstoj je ugotovila, upoštevati tudi pri opredelitvi okoliščin, ki delajo prekršek posebno lahek. Agencija se v svoji obrazložitvi hkrati sklicuje na ugotovitev, da gre pri konkretnem prekršku za hujšo kršitev predpisov, kar naj bi izhajalo iz višine predpisane sankcije, vendar pa takšno sklepanje ne bi smelo vplivati na presojo obstoja okoliščin, ki prekršek delajo posebno lahek. Navedena presoja namreč nikakor ni povezana z razmejitvijo med „hujšimi“ in „lažjimi“ prekrški. Poleg tega Agencija, če bi držala njena razlaga o „hujši kršitvi“ zaradi višine predpisane sankcije, dejansko ne bi mogla izdati opozorila v skoraj nobenem primeru iz svoje pristojnosti – ZPOmK-1 namreč vsebuje izjemno visoke predpisane globe za praktično vse prekrške. Takšen zaključek pa je neskladen z dosedanja prakso Agencije, ki je v sorodnih primerih že izdajala tudi zgolj opozorilne sankcije. Agencija glede drugega pogoja za prekršek neznatnega pomena (tj. odsotnosti oziroma neznatnosti škodljivih posledic) ugotavlja, da se dejstvo, da niso nastale škodljive posledice, ne razlaga v smislu nastanka konkretnih posledic, temveč se nanaša na nastanek abstraktne posledice, ki naj bi v tem primeru nastala s samo kršitvijo ZPOmK-1. Takšno strogo stališče Agencije v

skrajnem primeru lahko pripelje do nevzdržne ugotovitve, da noben prekršek ne more biti prekršek neznatnega pomena, ker je vsak prekršek kršitev pravnega reda. Agencija bi torej morala upoštevati, da v konkretnem primeru po njenih lastnih ugotovitvah ni in ne bo nastala nobena druga škodljiva posledica (razen kršitve pravnega reda), do kršitve pravnega reda pa pride v primeru vsakega prekrška. Predvsem je v zvezi s tem pomembno, da je vlagateljica koncentracijo priglasila prostovoljno, brez vsakršne intervencije Agencije, in da je koncentracijo priglasila (ter počakala na odločbo Agencije) pred izvedbo transakcije. Primeroma je v tej zvezi potrebno omeniti priglasitev koncentracije pred Evropsko komisijo, za katero 30-dnevni rok od sklenitve pogodbe sploh ne obstaja – pomembno je edino to, da stranke koncentracijo priglasijo pred izvedbo transakcije in z izvedbo transakcije počakajo do odločbe Agencije. Če bi torej v konkretnem primeru šlo za koncentracijo dveh slovenskih podjetij z razsežnostjo skupnosti, ki bi jo bilo potrebno priglasiti Evropski komisiji skladno z Uredbo Sveta (ES) št. 139/2004 z dne 20. januarja 2004 o nadzoru koncentracij podjetij, vlagatelj ne bi doletela nobena sankcija, saj bi bila priglasitev koncentracije, ki jo je izvedla vlagateljica, pravočasna. Tudi to dejstvo dodatno potrjuje odsotnost oziroma neznatnost škodljivih posledic v konkretnem primeru. Ne glede na to, da Agencija ni sledila predlogu vlagateljev glede presoje prepezne priglasitve kot prekrška neznatnega pomena, pa je pri določitvi višine globe priznala in upoštevala olajševalne okoliščine, ki sta jih izpostavila vlagatelj, in sicer: dejanje ni bilo storjeno z namenom zaobiti kontrolo oziroma presojo predmetne koncentracije zaradi morebitnih škodljivih učinkov na konkurenco; koncentracija je bila priglašena, preden je bila kršitev zaznana; koncentracija ni imela škodljivih učinkov na konkurenco (skladno z odločbo Agencije št. 3061-23/2015-15 z dne 29.12.2015); gre za specifično situacijo glede upoštevanja prihodkov ciljnega podjetja; vlagatelja do izdaje odločbe še nista bila sankcionirana za prekršek s področja varstva konkurence ter vlagatelj sta v postopku v popolnosti sodelovala s prekrškovnim organom ter mu na njegovo zahtevo posredovala vse zahtevane podatke. Agencija je torej upoštevala manjše omejevalne okoliščine pri odmeri globe, a po mnenju vlagateljev ne v zadostni meri. Splošna pravila za odmero sankcije, kot jih vsebuje 26. člen ZP-1, določajo, da se storilcu prekrška odmeri sankcijo v mejah, ki so določene s predpisom za storjeni prekršek, glede na težo prekrška in storilčevo malomarnost ali naklep. Pri tem se upoštevajo vse okoliščine, ki vplivajo na to, ali naj bo sankcija manjša ali večja (olajševalne in obteževalne okoliščine), zlasti pa: nagibi, iz katerih je prekršek storil; stopnja ogrožanja ali kršitve zavarovane dobrine; okoliščine, v katerih je bil prekršek storjen; prejšnje življenje storilca, njegove osebne razmere; njegovo obnašanje po storjenem prekršku, zlasti, ali je poravnal škodo; ter stopnja storilčeve odgovornosti za prekršek. Pri primerjavi olajševalnih okoliščin, ki jih je upoštevala Agencija, ter olajševalnih okoliščin, ki jih je potrebno upoštevati pri odmeri kazni po 26. členu ZP-1, je mogoče ugotoviti, da dejanje vlagatelj

izpolnjuje vse predpostavke za odmero milejše kazni. Agencija bi morala ob pravilnem upoštevanju olajševalnih okoliščin vlagateljema izreči zgolj opozorilo, saj ob odsotnosti škodljive posledice obravnavani prekršek predstavlja prekršek nezatnega pomena. Glede na navedene okoliščine storitve prekrška vlagatelja menita, da so izpolnjeni tudi pogoji, ki jih 21. člen ZP-1 določa za izrek opomina: prekrškovni organ oziroma sodišče smeta izreči opomin za prekršek, storjen v olajševalnih okoliščinah, ki ga delajo posebno lahkega (posebno lahek prekršek). Pri tem zakon ne postavlja nobene omejitve na določene prekrške, za katere je na primer predpisana globa do določene višine, in nobenega področja prekrškov ne izvzema. Določa le, da mora biti prekršek storjen v olajševalnih okoliščinah, ki jim gre pripisati osebno težo. Pri tem naj bi prekrškovni organ (ali sodišče) upošteval seznam primeroma naštetih subjektivnih in objektivnih olajševalnih okoliščin iz drugega odstavka 26. člena (kot so našteje zgoraj). Kot sta vlagatelja že izkazala zgoraj ter v Izjavi o dejstvih oziroma okoliščinah prekrška v povezavi s pogoji za opredelitev prekrška nezatnega pomena, je bil konkretni prekršek gotovo storjen v takšnih olajševalnih okoliščinah, ki ga delajo posebno lahkega. Agencija je pravilno ugotovila obstoj vseh navedenih okoliščin in ni razloga, da navedenih okoliščin ne bi priznavala kot olajševalnih pri ugotavljanju pogojev za izrek opomina. Nadalje iz obrazložitve odločbe jasno izhaja, da vlagatelja izpolnjujeta tudi pogoje za izrek opomina po drugem odstavku 21. člena. Opomin se namreč sme izreči tudi, če je prekršek v tem, da ni bila izpolnjena predpisana obveznost, storilec pa je pred izdajo odločbe izpolnil predpisano obveznost. Prekršek je v konkretnem primeru nedvomno v tem, da vlagatelj nista izpolnila predpisane obveznosti, s tem ko vlagateljica ni pravočasno priglasila koncentracije Agenciji, Agencija pa sama tudi v odločbi ugotavlja, da je bila koncentracija priglášena, še preden je bila predmetna kršitev zaznana in torej še dosti pred izdajo odločbe. V kolikor bi torej Agencija ravnala skladno z materialnimi določbami ZP-1, bi vlagateljema morala izreči opomin. V luči navedenega vlagatelja menita, da bi se dejanje, ki je predmet postopka, vsekakor lahko in moralo opredeliti kot posebno lahek prekršek. Ker bi se teža prekrška morala odraziti v izbiri sankcije, je zato globa, ki jo je izrekla Agencija, ne le znatno previsoka, temveč neupravičena. Vlagatelja predlagata, da sodišče ugotovi zahtevo za sodno varstvo in spremeni odločbo Agencije št. 3063-5/2016-17, Odl. 1/2016 tako, da vlagateljema kot sankcijo za prekršek izreče opomin.

3. Ob pregledu in presoji zadeve v okviru razlogov vložene zahteve za sodno varstvo in po uradni dolžnosti na podlagi 62.a člena Zakona o prekrških (ZP-1) sodišče ugotavlja, da kršitve iz 1. odstavka 62.a člena ZP-1, na katere mora paziti po uradni dolžnosti, niso podane, zahteva za sodno varstvo pa ni utemeljena.
4. Prekrškovni organ je v izreku izpodbijane odločbe o prekršku ugotovil, da je pravna oseba POZAVAROVANICA SAVA d.d. odgovorna za prekršek, ker njena odgovorna oseba [REDACTED] pri opravljanju dejavnosti pravne osebe

Sava Re, kot [redacted] in kot tak odgovoren za zakonitost poslovanja pravne osebe, v njenem imenu Agenciji ni pravočasno priglasila koncentracije podjetij Sava Re in Moja naložba pokojninska družba d.d., Ulica Vita Kraigherja 5, 2000 Maribor (v nadaljevanju: Moja naložba), do 22.10.2015, to je najpozneje v roku 30 dni od sklenitve Pogodbe o prodaji in nakupu delnic v podjetju Moja naložba pokojninska družba d.d. (Pogodba) z dne 22.9.2015, na podlagi katere je prišlo do koncentracije podjetij Sava Re in Moja naložba, nato pa je bila le-ta Agenciji priglašena prepozno, in sicer dne 11.11.2015, s čimer je kršila prvi odstavek 43. člena ZPOmK-1 in s tem storila prekršek po 1. alineji prvega odstavka 74. člena ZPOmK-1. Odgovorna oseba pravne osebe [redacted] pa je odgovorna za prekršek, ker kot [redacted] pravne osebe pri opravljanju dejavnosti pravne osebe Sava Re v njenem imenu Agenciji ni pravočasno priglasila koncentracije podjetij Sava Re in Moja naložba do dne 22.10.2015, to je najpozneje v roku 30 dni od sklenitve Pogodbe z dne 22.9.2015, na podlagi katere je prišlo do koncentracije podjetij, nato pa je bila le-ta Agenciji priglašena prepozno, in sicer 11.11.2015, s čimer je odgovorna oseba kršila določbo prvega odstavka 43. člena ZPOmK-1 in s tem storila prekršek po drugem odstavku 74. člena ZPOmK-1 v zvezi s 1. alinejo prvega odstavka 74. člen ZPOmK-1.

5. Koncentracijo je treba agenciji priglasiti pred začetkom njenega izvrševanja, vendar najpozneje v 30 dneh od sklenitve pogodbe, objave javne ponudbe ali pridobitve kontrole. Rok začne teči s prvim od teh dogodkov (1. odstavek 43. člena ZPOmK-1). Z globo do deset odstotkov letnega prometa v koncentraciji udeleženega podjetja skupaj z drugimi podjetji v skupini v predhodnem poslovnem letu se sankcionira za prekršek pravna oseba, če agenciji ne priglasijo koncentracije, ki je podrejena določbam tega zakona ali je ne priglasijo v roku iz 43. člena ZPOmK-1 (1. alineja prvega odstavka 74. člena ZPOmK-1). Z globo od 5.000 do 10.000 EUR se sankcionira za prekršek iz prvega odstavka 74. člena ZPOmK-1 odgovorna oseba pravne osebe (drugi odstavek 74. člena ZPOmK-1).
6. Zahteva za sodno varstvo ne izpodbija ugotovitev prekrškovnega organa, da [redacted] pravne osebe [redacted] pri opravljanju dejavnosti pravne osebe v imenu pravne osebe Agenciji ni pravočasno priglasil koncentracije podjetij Sava Re in Moja naložba pokojninska družba d.d., do 22.10.2015, to je najpozneje v roku 30 dni od sklenitve Pogodbe o prodaji in nakupu delnic v podjetju Moja naložba pokojninska družba d.d. z dne 22.9.2015, na podlagi katere je prišlo do koncentracije podjetij Sava Re in Moja naložba, nato pa je bila le-ta Agenciji priglašena prepozno, in sicer dne 11.11.2015.
7. Prekrški se lahko določijo z zakonom in veljajo na območju Republike Slovenije (prvi odstavek 3. člena in prvi odstavek 5. člena ZP-1). Iz besedila citiranih določb prvega odstavka 43. člena in 1. alineje prvega odstavka 74. člena ZPOmK-1

izhaja, da je nepriglasitev ali prepozna priglasitev koncentracije Agenciji v Republiki Sloveniji prekršek po 1. alineji prvega odstavka 74. člena ZPOmK-1 zaradi kršitve materialne določbe prvega odstavka 43. člena ZPOmK-1. Pri navedenem prekršku je objekt varstva sistem nadzora koncentracij s strani Agencije, to je ex ante nadzor koncentracij. Agencija mora o protipravnosti odločiti še pred časovnim obdobjem, ko bi koncentracija z izvrševanjem že lahko povzročila negativne posledice na upoštevem trgu. Da gre za samostojen prekršek, kaže tudi okoliščina, da rok za prijavo koncentracije Agenciji prične teči že s prvim od dogodkov iz prvega odstavka 43. člena ZPOmK-1 (sklenitev pogodbe, objava javne ponudbe ali pridobitev kontrole). Glede na navedeno niso utemeljene navedbe v zahtevi za sodno varstvo, da sta vlagatelja menila, da rok, ki je določen v prvem odstavku 43. člena ZPOmK-1, prične teči z zpolnitvijo odločnih pogojev po Pogodbi o prodaji in nakupu delnic v družbi Moja naložba pokojninska družba d.d., saj rok za prijavo koncentracije prične teči že s sklenitvijo pogodbe kot prvim od dogodkov iz prvega odstavka 43. člena ZPOmK-1.

8. Sodišče se strinja z razlogi izpodbijane odločbe o prekršku glede odgovornosti pravne in odgovorne osebe za prekršek, ki so navedeni v točkah 15. in 16. obrazložitve izpodbijane odločbe, na katere se v izogib ponavljanju v celoti sklicuje. Iz opisa v izreku izpodbijane odločbe je razvidno, da je odgovorna oseba prekršek storil z lastnim ravnanjem oziroma opustitvijo, ker do 22.10.2015, to je najpozneje v roku 30 dni od sklenitve pogodbe z dne 22.9.2015, ni pravočasno priglasil koncentracije, nato pa jo je priglasil prepozno, in sicer 11.11.2015. Prekrškovni organ je v točki 16. obrazložitve izpodbijane odločbe navedel pravilne razloge za odgovornost pravne osebe in odgovorne osebe glede na določbe ZP-1 ter se v izogib ponavljanju sodišče nanje sklicuje. V tem primeru je [redacted] odgovorna oseba pri prekršku po 1. alineji prvega odstavka 74. člena ZPOmK-1, dejansko opustil dolžno ravnanje pri opravljanju svojega dela [redacted] pravne osebe in je v izreku odločbe konkretizirana opustitev z navedbo konkretnih okoliščin, ki po moči in učinku pomenijo, da je odgovorna oseba opustila dolžno oziroma dolžnostno ravnanje kot [redacted] in [redacted] pravne osebe, ki je dolžan upoštevati veljavno zakonodajo, med obveznosti, ki jih funkcija [redacted] vsebuje, pa sodi tudi izpolnjevanje zakonskih obveznosti in skrb za zakonitost poslovanja pravne osebe, torej je dolžan poznati veljavno zakonodajo, ki predpisuje obveznost priglasitve koncentracije podjetij, ter odgovarja za delo, ki ga je pooblaščen opravljati v imenu in na račun pravne osebe oziroma kadar je neposredni storilec prekrška znan in odgovoren, za odgovornost pravne osebe tudi zadostuje ugotovitev, da je storilec izpolnil znake prekrška pri opravljanju dejavnosti pravne osebe in da je bil prekršek storjen v imenu, na račun, v korist ali s sredstvi pravne osebe, kar izrek izpodbijane odločbe o prekršku vsebuje. Nato pa je koncentracijo dne 11.11.2015

Agenciji v imenu pravne osebe priglasil prav odgovorna oseba kot [REDACTED] [REDACTED] ki je naveden v uvodu odločbe Agencije, številka 3061-23/2015-15 z dne 29.12.2015, priložene zahtevi za sodno varstvo, ter je podpisan v vlogi z dne 11.11.2015, ki so v spis prekrškovnega organa vložene iz upravne zadeve Agencije pod št. 3061-23/2015, na katerega se sklicuje obrazložitev izpodbijane odločbe o prekršku.

9. Storilec prekrška, ki iz upravičenih razlogov ni vedel, da je to dejanje v nasprotju s pravom, ni kriv. Ni tovrstnih upravičenih razlogov, če storilec ni vedel za pravna pravila, s katerimi bi se lahko seznanil pod enakimi pogoji kot drugi v širšem njegovem okolju, ali pa je moral glede na svoje delo, vlogo ali siceršnji položaj poznati posebna pravna pravila. Če je storilec storil prekršek v pravni zmoti, ki bi se ji lahko izognil, se sme kaznovati milejše (31. člen Kazenskega zakonika – KZ-1 v zvezi z 8. členom ZP-1). Zahteva za sodno varstvo navaja, da je obstajal dvom o tem, ali je predmetna koncentracija podrejena določbam ZPOmK-1, iz česar tudi po oceni sodišča izhaja najmanj malomarnost storilca odgovorne osebe pri storitvi prekrška. Odgovorna oseba je podpisal Pogodbo in je kot [REDACTED] ter strokovnjak v dejavnosti zavarovanja pravne osebe moral in mogel vedeti, da je pri koncentraciji podjetij pravne osebe in Moja naložba pokojninska družba d.d. treba priglasiti koncentracijo Agenciji v roku 30 dni od sklenitve Pogodbe o prodaji in nakupu delnic v podjetju Moja naložba pokojninska družba d.d. glede na preseženi ekonomski prag iz prvega odstavka 42. člena ZPOmK-1, ki ga je prekrškovni organ pravilno obrazložil v 12. točki izpodbijane odločbe o prekršku. Iz navedene obrazložitve, katere pravilnosti zahteva za sodno varstvo ne izpodbija, nameč izhaja, da je poslovanje podjetja Moja naložba d.d. kot pokojninske družbe razdeljeno na dve dejavnosti, dejavnost prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja in na dejavnost izplačevanja dodatnih pokojninskih rent. Del ustvarjenih prihodkov iz poslovanja podjetja Moja naložba d.d. izhaja iz naslova provizij, drugi del pa predstavljajo kosmate obračunane zavarovalne premije. Prihodki iz naslova provizij upravljanja s finančnimi pogodbami predstavljajo del letnega prometa ciljnega podjetja. Podjetje Moja naložba d.d. je v letu 2014 ustvarilo letni promet na trgu Republike Slovenije v višini 2.098.721 EUR, od tega 1.284.049 iz naslova prihodkov od provizij in 814.672 EUR iz naslova kosmatih prihodkov iz zavarovalnih premij. Obveznost priglasitve koncentracije je bila uvedena že z Zakonom o preprečevanju omejevanja konkurence (ZPOmK) iz leta 1999, ZPOmK-1 pa velja od 26.4.2008, tako da je bila obveznost priglasitve koncentracije in zadržanja izvrševanja koncentracije do izdaje odločbe Agencije na trgu jasna, nedvoumna in dolgo poznana. Storilec odgovorna oseba pa kot [REDACTED] pravne osebe razpolaga tudi s posebnim znanjem in sposobnostmi, kamor sodi tudi pravočasno in pravilno izpolnjevanje zakonskih obveznosti. Storilec odgovorna oseba je kot [REDACTED] pravne osebe sam podpisal in sklenil Pogodbo o prodaji in nakupu delnic v podjetju Moja naložba pokojninska družba d.d., z dne

22.9.2015, na podlagi katere je prišlo do koncentracije podjetij in se nahaja v spisu prekrškovega organa. V točki 5.1.1. (b) je kot splošni odložni pogoj za veljavnost pogodbe navedeno, da je veljavnost te pogodbe (z izjemo členov 1, 2, 5, 6 ter 8 do 17) in s tem tudi prodaja prodajnih delnic s strani prodajalca kupcu pogojena s popolno, dokončno in kumulativno izpolnitvijo vseh navedenih odložnih pogojev, in sicer da bo Agencija za varstvo konkurence (i) ugotovila, da koncentracija, ki jo bo kupec Pozavarovalnica sava, d.d. priglasil v zvezi s transakcijo po tej pogodbi, ni podrejena določbam ZPOmK-1 (2. odstavek 46. člena ZPOmK-1) ali (ii) ugotovila, da ni izkazan resen sum o skladnosti priglašene koncentracije s pravili konkurence, odločila, da ji ne bo nasprotovala, in izjavila, da je skladna s pravili konkurence (3. odstavek 46. člena ZPOmK-1) ali (iii) ugotovila, da priglašena koncentracija ni v nasprotju z ZPOmK-1 in izdala odločbo o skladnosti koncentracije s pravili konkurence (1. alineja 1. odstavka 50. člena ZPOmK-1). Kupec bo za dovoljenje AVK zaprosil takoj, ko bo to mogoče po dnevu podpisa, pod pogojem, da bosta tako prodajalec MERKUR zavarovalnica d.d. Ljubljana kot družba MOJA NALOŽBA pokojninska družba od dneva podpisa kupcu nemudoma posredovala vse dokumente in informacije, ki jih bo kupec potreboval v zvezi z dovoljenjem AVK. Prodajalec se zavezuje kupcu oziroma, če gre za konkurenčno občutljive podatke, neposredno AVK, nemudoma posredovati vse informacije, ki bi bile potrebne ali koristne v zvezi s pridobitvijo dovoljenja AVK. Kupec si je dolžan prizadevati za pridobitev dovoljenja AVK, vendar pa ni dolžan predlagati nobenih korektivnih ukrepov, razen če so takšni ukrepi po njegovi presoji sprejemljivi zanj. Kupec bo nosil vse stroške in izdatke v povezavi s pridobivanjem dovoljenja AVK. Po pridobitvi dovoljenja AVK bo kupec prodajalca obvestil v roku treh delovnih dni. Kupec se je upravičen (vendar ne dolžan) enostransko odpovedati temu odložnemu pogoju. Z dnem pisne enostranske odpovedi se šteje, da je ta odložni pogoj izpolnjen. Odgovorna oseba tako glede na natančno in podrobno opozorilo v pogodbi, da mora priglasiti koncentracijo v zvezi s koncentracijo po tej pogodbi, Agenciji za varstvo konkurence, ni bil z ničemer oviran pri pravilnem delovanju priglasitve koncentracije. Glede na navedeno je pravilna ugotovitev prekrškovega organa, da je storilec odgovorna oseba prekršek storil iz malomarnosti, ker ni ravnal s potrebno pazljivostjo, s katero bi po okoliščinah in svojih osebnih lastnostih moral. Zato po oceni sodišča tudi ni podlage za milejše sankcioniranje za prekršek storilcev za prekrška zaradi trditev v zahtevi za sodno varstvo, da je storilec odgovorna oseba storil prekršek, ker so pravni osebi na Agenciji pojasnili, da ni treba priglasiti koncentracije, če nista prepričana, ali jo je sploh potrebno priglasiti. Glede na navedene ugotovitve in razloge prekrškovega organa pa so izpolnjeni tudi pogoji za odgovornost pravne in odgovorne osebe za prekršek po določbah 14., 15. in 15.a člena ZP-1.

10. Zato sta odgovorna oseba in pravna oseba z dejanjem, ki je opisano v izreku

odločbe o prekršku, tudi po oceni sodišča kršila materialno določbo 1. odstavka 43. člena ZPOmK-1 ter sta odgovorna za prekršek po 1. alineji prvega odstavka 74. člena ZPOmK-1 (pravna oseba) ter drugem odstavku 74. člena ZPOmK-1 v zvezi s 1. alinejo prvega odstavka 74. člena ZPOmK-1 (odgovorna oseba).

11. Glede na uveljavljanje v zahtevi za sodno varstvo je sodišče preizkusilo odločitev prekrškovnega organa glede sankcije in ugotovilo, da je bila globa za prekršek storilcema določena v spodnji polovici določenega razpona za pravno osebo in na spodnji meji razpona za storilca odgovorno osebo, kar je v temeljnem okvirju sankcije iz določbe 1. odstavka 26. člena ZP-1, po kateri se storilcu prekrška odmeri sankcijo v mejah, ki so določene s predpisom za storjeni prekršek, glede na težo prekrška in storilčevo malomarnost ali naklep. Odgovorna oseba je po ugotovitvah odločbe o prekršku prekršek storil iz malomarnosti. Teža prekrška je objektivno merilo, ki izhaja že iz višine predpisane glavne sankcije. Predpisovanje glob za prekrške s področja varstva konkurence je določeno v 5. odstavku 17. člena ZP-1. Posebnost teh prekrškov je predvsem razsežnost posledic in s tem utemeljeno ostrejše sankcioniranje. Večja specialna in generalna prevencija sankcioniranja naj bi bila dosežena s predpisovanjem globe za prekrške pravnih oseb v višini deleža od njihovega letnega prometa, globa pa je lahko predpisana tudi kot delež od njihovega letnega prometa s podjetji v skupini v predhodnem poslovnem letu. Izrečene globe so tako lahko zelo visoke (Katja Filipčič, ZP-1 s komentarjem, GV Založba, Ljubljana 2018, stran 133). Spodnja meja globe za tovrstna prekrška je v skladu s splošnim pravilom iz 2. odstavka 17. člena ZP-1 za pravno osebo 200 eurov, če se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa 400 eurov. Iz ugotovitev prekrškovnega organa v obrazložitvi izpodbijane odločbe o prekršku izhaja, da je letni promet pravne osebe skupaj z drugimi podjetji v skupini v predhodnem poslovnem letu, to je letu 2015, znašal 447.559.605 eurov. Iz navedenih ugotovitev izhaja, da je v zakonu določeni razpon zagrožene globe za prekršek storilke pravne osebe po 1. alineji prvega odstavka 74. člena ZPOmK-1 od 400 do 44.755.960 EUR, za prekršek storilca odgovorne osebe po drugem odstavku 74. člena ZPOmK-1 pa od 5.000 do 10.000 EUR.
12. Sodišče ugotavlja, da je prekrškovni organ pravni osebi za prekršek izrekel globo, ki je nekoliko nad spodnjo predpisano mejo, pri čemer je pravilno upošteval okoliščino, da je pravočasna priglasitev koncentracij podjetij na trgu ključna za učinkovito ex ante varstvo konkurence, saj je le tako mogoča ustrezna presoja in nadzor koncentracij ter njihovih učinkov na konkurenco. Prepozne priglasitve koncentracij omejujejo učinek določb s področja presoje koncentracij, s čimer lahko nastanejo dolgoročno škodljive posledice za konkurenco in trg. Kršitve določb v zvezi s pravočasno priglasitvijo koncentracij je oceniti za resne, sicer zakonodajalec ne bi predpisal tako visokih glob za tovrstne prekrške. Glede na navedeno je čas zamude pri priglasitvi koncentracije Uradu 20 dni tudi po oceni

sodišča najbolj pomembna okoliščina pri opredelitvi teže navedenega prekrška. Prekrškovni organ je v točki 25. izpodbijane odločbe pojasnil, da je pri odmeri globe za prekršek prepozne priglasitve koncentracije Agenciji določil znesek globe v višini 0,0007 % letnega prometa storilke pravne osebe skupaj z drugimi podjetji v skupini za vsak dan zamude s priglasitvijo koncentracije, in za 20 dni zamude pri priglasitvi koncentracije določil osnovni znesek globe v višini 0,014 % letnega prometa pravne osebe skupaj z drugimi podjetji v skupini v letu 2015, kar znaša 62.658,34 EUR. Nato je ta znesek globe zmanjšal za polovico in zaokrožil navzdol.

13. Po določitvi temeljnega okvira sankcije v skladu s 1. odstavkom 26. člena ZP-1 se upoštevajo pri odmeri globe okoliščine, ki bolj ali manj nastanejo pri vsakem prekršku, pri čemer pa navedene okoliščine pri odmeri sankcije odgovorni osebi ali posamezniku po pomenu niso enake kot pri odmeri sankcije pravni osebi. Pri odmeri globe odgovorni osebi kot posamezniku se upoštevajo vse okoliščine, ki vplivajo na to, ali naj bo sankcija manjša ali večja (olajševalne in obteževalne okoliščine), zlasti pa: stopnjo storilčeve odgovornosti za prekršek, nagibe, iz katerih je prekršek storil, stopnjo ogrožanja ali kršitve zavarovane dobrine, okoliščine, v katerih je bil prekršek storjen, prejšnje življenje storilca, njegove osebne razmere, njegovo obnašanje po storjenem prekršku, zlasti, ali je poravnal škodo. Pri odmeri globe se upošteva tudi storilčevo premoženjsko stanje, višino njegove plače, njegove druge dohodke, njegovo premoženje in njegove družinske obveznosti (drugi in tretji odstavek 26. člena ZP-1). Zakon v petem odstavku 26. člena ZP-1 posebej določa, katere okoliščine se upoštevajo pri odmeri globe pravni osebi. Upoštevata se dve okoliščini: gospodarska moč in prej izrečene sankcije, kar pomeni, da sta to najbolj pomembni okoliščini pri odmeri sankcije pravni osebi. Pomen upoštevanja gospodarske moči je predvsem v tem, da višina izrečene globe ne bi onemogočila nadaljnje gospodarske dejavnosti pravne osebe. Gospodarska moč je razvidna iz ugotovljenega letnega prometa pravne osebe skupaj z drugimi podjetji v skupini v letu 2015, ki je znašal 447.559.605 eurov.
14. Prekrškovni organ je pri odmeri globe upošteval olajševalne okoliščine, in sicer dejstvo, da koncentracija ni imela škodljivih učinkov na konkurenco in ji ni nasprotoval, da je bila koncentracija podjetij priglašena, preden je bila kršitev zaznana s strani agencije, da storilca pred tem nista bila sankcionirana za prekršek s področja varstva konkurence, dejstvo, da sta kršiteljici v postopku v popolnosti sodelovali s prekrškovnim organom ter mu na njegovo zahtevo posredovali vse zahtevane podatke, ter izpolnjevanje ekonomskega praga za priglasitev koncentracije, saj je potrebno ločiti dejavnost prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja (kjer se prihodki upoštevajo skladno s 13. točko 3. člena ZPomK-1) in dejavnost izplačevanja dodatnih pokojninskih rent (le-ta sodi med zavarovalno dejavnost, kjer se prihodki upoštevajo skladno s 14. točko 3. člena ZPomK-1). Obteževalne okoliščine niso bile ugotovljene. Glede na

navedene okoliščine je prekrškovni organ osnovni znesek globe (izračunan iz letnega prometa pravne osebe in podjetij v skupini pravne osebe ter časa zamude pri priglasitvi koncentracije Agencije) zmanjšal za polovico in zaokrožil navzdol ter odmeril globo pravni osebi v višini 30.000,00 EUR. Glede na navedeno sodišče ocenjuje, da je prekrškovni organ pravni osebi odmeril globo v primerni višini, ob upoštevanju vseh okoliščin, navedenih v 26. členu ZP-1, tudi okoliščin, da dejanje ni bilo storjeno z namenom zaobiti kontrolo oziroma presojo predmetne koncentracije zaradi morebitnih škodljivih učinkov na konkurenco (kar izhaja iz okoliščine, da je bila koncentracija podjetij priglašena, preden je bila kršitev zaznana s strani agencije, in da sta kršiteljici v postopku v popolnosti sodelovali s prekrškovnim organom ter mu na njegovo zahtevo posredovali vse zahtevane podatke) ter da koncentracija ni imela škodljivih vplivov na konkurenco.

15. Globa storilcu odgovorni osebi je pravilno izrečena na spodnji meji zakonskega razpona za tovrstni prekršek in ugotovljene okoliščine ter okoliščine, ki jih uveljavlja zahteva za sodno varstvo, ne dajejo podlage za odmero sankcijo pod mejo, ki je predpisana, saj to niso posebne olajševalne okoliščine, ki bi utemeljevale izrek milejše sankcije (6. odstavek 26. člena ZP-1), ki jih je sicer treba vrednotiti restriktivno, saj pri tem ne gre za redno odmero sankcije. Teža obravnavanega prekrška po 2. odstavku 74. člena ZPOmK-1 v zvezi s 1. alinejo 1. odstavka 74. člena ZPOmK-1 je po oceni sodišča znatna in tudi ob upoštevanju vseh olajševalnih okoliščin utemeljuje sankcioniranje za prekršek z globo iz zakonsko določenega razpona, saj je storilec odgovorna oseba kršil eno izmed osnovnih pravil gospodarskega poslovanja pri varovanju konkurence na trgu in se ne more sklicevati na svojo nevednost, glede na to, da je bila obveznost priglasitve koncentracije Agenciji v roku 30 dni od sklenitve Pogodbe o prodaji in nakupu delnic v podjetju Moja naložba pokojninska družba d.d. z dne 22.9.2015 glede na določbe navedene pogodbe kljub drugačnim zatrjevanjem zahteve za sodno varstvo jasna in enoznačna, zaradi česar je bil storilec odgovorna oseba pri priglasitvi koncentracije lahkomišeln in nepreviden.
16. Pooblaščen uradna oseba prekrškovnega organa lahko namesto izreka sankcije, kršitelja opozori, če je storjeni prekršek neznatnega pomena in če pooblaščen uradna oseba oceni, da je glede na pomen dejanja opozorilo zadosten ukrep (1. odstavek 53. člena ZP-1). V obravnavani zadevi je pooblaščen uradna oseba prekrškovnega organa očitno ocenila, da glede na pomen dejanja opozorilo ni zadosten ukrep, saj je bila izdana odločba o prekršku, in v sedanjih fazi postopka se v oceno pooblaščen uradne osebe prekrškovnega organa ni mogoče spuščati. Za prekršek neznatnega pomena šteje prekršek, ki je bil storjen v okoliščinah, ki ga delajo posebno lahkega, in pri katerem ni nastala in oziroma ne bo nastala škodljiva posledica ali je ta nezatna (6.a člen ZP-1). Okoliščine, ki delajo prekršek posebno lahek, so lahko objektivne ali subjektivne, torej lahko izhajajo iz dogajanj in stanj, na katere storilec nima vpliva, ali pa iz njegove osebne situacije,

pri čemer teh okoliščin ni mogoče pojasnjevati z dejstvom, da je prekršek posebno lahke narave zato, ker ni povzročil škodljivih posledic. Odsotnost škodljivih posledic je namreč poseben pogoj, ki mora biti kumulativno izpolnjen poleg storitve prekrška v okoliščinah, ki ga delajo posebno lahkega. Takšne okoliščine po oceni sodišča glede na zgoraj navedeno niso podane, niti to niso okoliščine, ki jih uveljavlja zahteva za sodno varstvo, saj sta storilca zamudila s priglasitvijo koncentracije Agenciji za 20 dni, ter je bil ekonomski prag za priglasitev koncentracije iz 1. odstavka 42. člena ZPOmK-1 glede na točko 12. obrazložitve izpodbijane odločbe o prekršku prav tako presežen za več kot neznatno, saj je glede na obrazložitev odločbe Agencije številka 3061-23/2015-15 z dne 29.12.2015 podjetje Sava Re d.d. skupaj s podjetji v skupni v predhodnem poslovnem letu, to je v letu 2014 doseglo skupni letni promet v višini 468.179.052 EUR, od tega na trgu Republike Slovenije 335.773.228 EUR, ciljno podjetje Moja naložba d.d. pa je v letu 2014 ustvarilo letni promet na trgu Republike Slovenije v višini 2.098.721 EUR. Zahteva za sodno varstvo zatrjevane dosedanje prakse Agencije, da je v sorodnih primerih izdajala zgolj opozorilne sankcije, ni konkretizirala in izkazala.

17. Opomin sme prekrškovni organ in sodišče izreči za prekršek, storjen v takih olajševalnih okoliščinah, ki ga delajo posebno lahkega (prvi odstavek 21. člena ZP-1). Opomin se sme izreči tudi, če je prekršek v tem, da ni bila izpolnjena predpisana obveznost, ali je bila s prekrškom povzročena škoda, storilec pa je pred izdajo odločbe oziroma sodbe o prekršku izpolnil predpisano obveznost oziroma popravil ali povrnil povzročeno škodo (drugi odstavek 21. člena ZP-1). Sodišče ocenjuje, da pogoji za izrek opomina storilcema za prekršek po 1. alineji prvega odstavka 74. člena ZPOmK-1 niso podani, saj oba storilca nista bila v ničemer ovirana pri pravilnem delovanju, obveznosti pri gospodarskem poslovanju, ki sta jih prekršila, so bile navedene tudi v Pogodbi o prodaji in nakupu delnic v podjetju Moja naložba pokojninska družba d.d. z dne 22.9.2015. Iz komentarja dr. Katje Filipčič k 21. členu ZP-1 (ZP-1 s komentarjem, GV Založba, Ljubljana 2018, stran 153) izhajajo, da bi bila v nasprotju z namenom opomina kot najmilejše sankcije že interpretacija, da je po drugem odstavku 21. člena ZP-1 mogoče izreči opomin tudi za hujše prekrške. V primeru nepriglasitve oziroma prepozne priglasitve koncentracije pa gre za prekršek težje narave, saj iz tega prekrška izvirajo še vsi drugi prekrški in je tako na primer kršitev prvega odstavka 44. člena ZPOmK-1 (uresničevanje pravic in obveznosti, ki izhajajo iz koncentracije) možna le ob hkratni kršitvi prvega odstavka 43. člena ZPOmK-1. V tem se torej kaže večja teža prekrška iz 1. alineje prvega odstavka 74. člena ZPOmK-1. Čim daljši čas mine od sklenitve pogodbe, objave javne ponudbe ali pridobitve kontrole pa do prijave koncentracije v skladu s prvim odstavkom 43. člena ZPOmK-1, večja je možnost zlorab in med drugim izvrševanja pravic ali obveznosti iz koncentracije v nasprotju s prvim odstavkom 44. člena ZPOmK-1 (sodba in sklep Višjega sodišča

v Ljubljani PRp 349/2016 z dne 8.3.2017). Glede na navedeno po oceni sodišča pri obravnavanem prekršku pravne osebe in odgovorne osebe niso podane okoliščine za izrek opomina, temveč je treba pravni osebi in odgovorni osebi izreči predpisano sankcijo, to je globo. Kljub temu, da je bila koncentracija priglašena pred izdajo odločbe o prekršku, je kršitev določb v zvezi s pravočasno priglasitvijo koncentracij oceniti za resno. Že prekrškovni organ pa je ugotovil in upošteval olajševalne okoliščine: da koncentracija ni imela škodljivih učinkov na konkurenco, da je bila koncentracija podjetij priglašena, preden je bila kršitev zaznana s strani Agencije, in da pravna oseba in odgovorna oseba pred tem nista bila sankcionirana za prekršek s področja varstva konkurence.

18. Sodišče tako ugotavlja, da je bilo dejansko stanje glede prekrška in okoliščin, pomembnih za odmero sankcije, pravilno in popolno ugotovljeno, na ugotovljeno dejansko stanje so bili uporabljeni ustrezni predpisi o prekršku, storilcema pa je bila pravilno izrečena predpisana sankcija globa v okviru razpona, ki ga zakon določa za tovrstni prekršek pravne osebe in odgovorne osebe. Glede na navedeno je sodišče zahtevo za sodno varstvo pravne osebe in odgovorne osebe zavrnilo kot neutemeljeno (1. odstavek 65. člena ZP-1).

19. Ker storilca z zahtevo za sodno varstvo nista uspela, sta dolžna plačati stroške postopka z zahtevo za sodno varstvo, o čemer je sodišče odločalo na podlagi tretjega odstavka 59. člena ZP-1, 143. in 147. člena ZP-1, in sicer sta oba storilca dolžna plačati sodno takso. Sodna taksa je pravni osebi odmerjena v skladu s tarifno št. 8212 taksne tarife ZST-1 za zavrnitev zahteve za sodno varstvo v višini 3.000,00 eurov, in sicer glede na izrečeno globo v višini 10 odstotkov zneska globe (tarifna številka 8111 ZST-1). Sodna taksa je odgovorni osebi odmerjena v skladu s tarifno št. 8212 taksne tarife ZST-1 za zavrnitev zahteve za sodno varstvo v višini 500,00 eurov, in sicer glede na izrečeno globo v višini 10 odstotkov zneska globe (tarifna številka 8111 ZST-1). Oba storilca sta sodno takso dolžna plačati v roku treh mesecev po pravnomočnosti odločbe o prekršku na način, kot ga bo navedel prekrškovni organ v pozivu za plačilo, sicer se prisilno izterja (18. in 20. člen ZP-1).

PRAVNI POUK:

Zoper sodbo lahko pravna oseba na podlagi drugega odstavka 66. člena ZP-1 vložiti pritožbo na Višje sodišče v Ljubljani v 8 (osmih) dneh po vročitvi sodbe.

Pritožbo pravna oseba vložiti pisno pri Javna agencija Republike Slovenije za varstvo konkurence, Dunajska cesta 58, 1000 Ljubljana. Pritožba velja za pravočasno, če je oddana zadnji dan pritožbenega roka priporočeno po pošti.

Pritožba odgovorne osebe in prekrškovnega organa zoper sodbo ni dovoljena (drugi in tretji odstavek 66. člena ZP-1).

Okrajno sodišče v Ljubljani
dne 7. januar 2019

Okrajni sodnik:
Tomaž Lapornik

